

Mijn naam is Jan Veraart. Ik mocht participeren als 'professionele stakeholder' Landschap. Gedurende 20 jaar was ik woordvoerder van de Vereniging tot behoud van het open landschap van Kaag en Braassem e.o. Die vereniging is 2 jaar geleden opgeheven in de veronderstelling dat iedereen langzamerhand de waarde van het open landschap zou inzien. Dat blijkt helaas niet het geval.

Mijn inspraak betreft punt <3.2> van het conceptbesluit LES: *"daarnaast ruimte voor grootschalige opwek door windturbines en zonneweides langs infrastructuur, bij voorkeur langs de N207."*

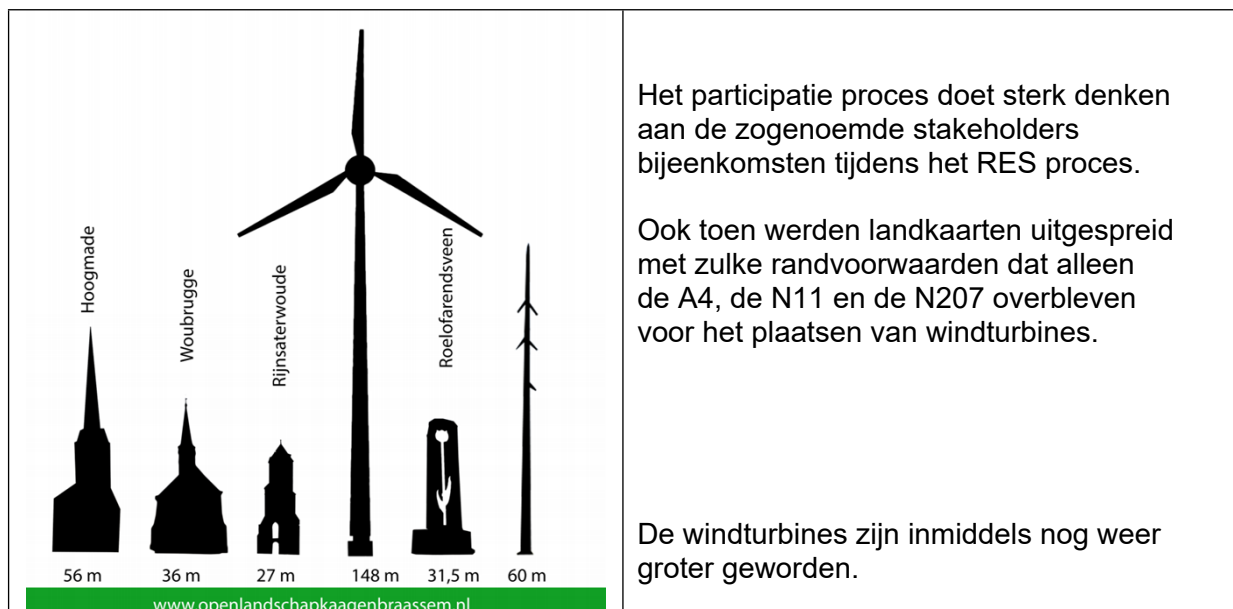
De zoeklocatie N207 wordt in de LES voornamelijk gerechtvaardigd door meningen van inwoners en landschapsarchitecten, terwijl geen enkele aandacht wordt besteed aan argumenten die tegen deze zoeklocatie pleiten.

De LES is schokkend eenzijdig en biedt aan onze Gemeenteraad geen aanvaardbaar vertrekpunt voor verantwoorde besluitvorming. Ik geef u daarvoor 8 argumenten.

1. Inwoners, draagvlak, participatie

De mening van de inwoners is medebepalend geweest voor de keuze N207. Moventem meldt dat 387 inwoners de vragenlijst hebben ingevuld. Aan de 5 dorpsbijeenkomsten hebben maximaal 150 inwoners deelgenomen. Onze gemeente telt bijna 30.000 inwoners, dus er kunnen vraagtekens worden gezet bij de representativiteit.

Ook is onduidelijk of die participerende inwoners deugdelijk zijn voorgelicht over de ruimtelijke consequenties van hun voorkeur. En tenslotte zou het puur toeval zijn, wanneer zich daarbij personen bevonden met landschappelijke scholing of ruimtelijke verbeeldingskracht.

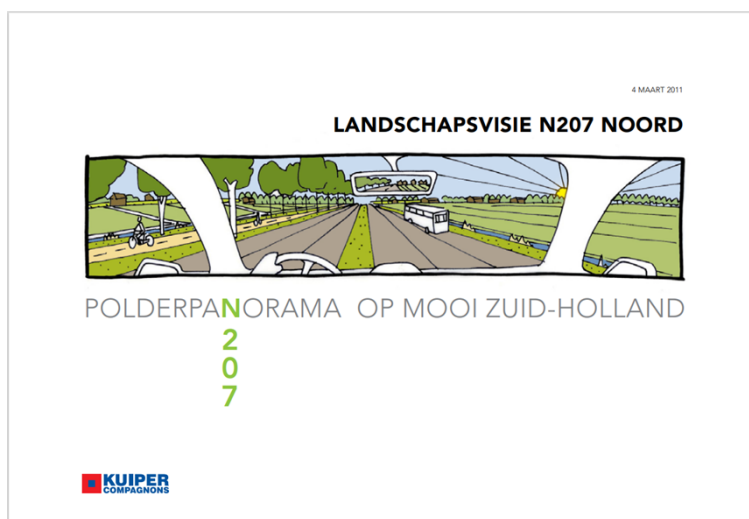

Bezwaren tijdens de bijeenkomsten waren ongewenst en werden verder genegeerd. Ze zijn noch in de LES, noch in de RES opgenomen. Zo wordt slechts één kant van de medaille getoond de toegewerkt naar een blijkbaar gewenst resultaat.

2. Landschapsvisie N207 Noord – Mooi Zuid-Holland route (4 maart 2011)

Er zijn in het LES-proces landschapsarchitecten ingeschakeld, die verder naamloos blijven. Waarschijnlijk collega's uit Arcadis, dus niet bij voorbaat onafhankelijk. Wat hun overwegingen over wenselijkheden en onwenselijkheden zijn geweest wordt niet aangegeven.

Toen de busbanen werden aangelegd langs de N207 heeft de provincie Zuid-Holland een Landschapsvisie laten maken. Wel bomen langs de historische Herenweg, niet langs de N207, die met zijn brede groene bermen onderdeel vormt van het open landschap. Hebben de landschapsarchitecten hiervan kennis genomen? En vinden zij dat windturbines langs de N207 passen binnen deze Landschapsvisie?

Mooi Zuid-Holland Route, flora, fauna,
veiligheid, weg voor mensen, N207,
verlichting, landschappelijke inpassing,
natuurwaarden, cultuurhistorie,
contactpunten, verkeer, bereikbaarheid,
bermontwerp, dwarsprofiel, lengteprofiel,
weg van het landschap, communicatie

Begrijpt u trouwens wat bedoeld wordt met de volgende zin? *“De schaal en leegte van de droogmakerijen zijn groot en voelen soms industrieel aan. De beleving van het landschap staat in verhouding tot de snelheid van de auto en vanaf de hoger gelegen N207 is het hele gebied te overzien.”?*

3. PlanMER RES Holland Rijnland (7 juli 2021)

In de PlanMER wordt aangegeven dat innovatieve windturbines onder voorwaarde inpasbaar zijn. *Inpassing dient aan te sluiten bij de rechtlijnige structuren van het landschap. Het open karakter blijft intact door inpassing aan de polderranden.* De N207 ligt niet aan de polderrand.

Tabel 7.8 Samenvatting en vetrekpunt effectenbeoordeling landschappelijke inpassing reguliere windturbines (3,6 MW)

Beoordeling	Sublandschap	Voorwaarden en/of argumentatie
Inpasbaar	Geen	Voor geen van de sublandschappen geldt dat reguliere windturbines inpasbaar zijn
Inpasbaar, onder voorwaarde	Droogmakerijenlandschap	Inpassing dient aan te sluiten bij de rechtlijnige structuren van het landschap. Het open karakter blijft intact door inpassing aan de polderranden

NB een 3,6 MW windturbine heeft een rotordiameter van 120 meter

Langs de polderranden staan woningen, dus het idee uit de PlanMER is niet uitvoerbaar. Het plaatsen langs de N207 is strijdig met de PlanMER en de Landschapsvisie N207.

De conclusie kan slechts zijn dat de droogmakerijen geen geschikte locatie zijn. Buurgemeente Nieuwkoop had dat al eerder geconstateerd. Wat zou Alphen aan den Rijn hiervan vinden met zijn nieuwbouwplannen in de Vierambachtspolder?

4. De provincie Zuid-Holland

De term Groene Hart staat alleen in de LES, om aan te geven dat de provincie geen windturbines in het Groene Hart wenst. Hoopvol wordt toegevoegd dat het misschien wel mag langs infrastructuur. Iedereen die Provinciale Staten heeft gevolgd weet dat daarmee met name wordt bedoeld op de A4 en N11. De N207 is een karrenspoor vergeleken met de N11 en zeker met de A4.

5. Droogmakerijen en historische molens

Kaag en Braassem is trots op zijn recreatieve mogelijkheden en de vele historische molens. De Wassenaarsche Polder en de Vierambachtspolder, ingepolderd in de 17^e/18^e eeuw maken deel uit van ons cultureel erfgoed. De provincie Zuid-Holland nomineerde de Vierambachtspolder in 2008 voor de Canon van het Nederlandse landschap.

De LES beschrijft: *Hier fiets je door het geluid van een grote populatie weidevogels en zie je nog oude molens aan de horizon staan.* Een prachtige leefomgeving met grote recreatieve mogelijkheden. Wat blijft daarvan over?

6. Regionale Energiestrategieën en het Groene Hart (2020)

In de LES wordt gesproken over 1 of 2 windturbines, althans in eerste instantie. Maar daar zal het niet bij blijven. Als er geen zonnevelden komen worden het er waarschijnlijk 2 tot 4. In latere jaren meer. En dan komt er wellicht een initiatief voor nog meer en zullen de droogmakerijen inderdaad industrieel aanvoelen.

Regionale energiestrategieën en het Groene Hart

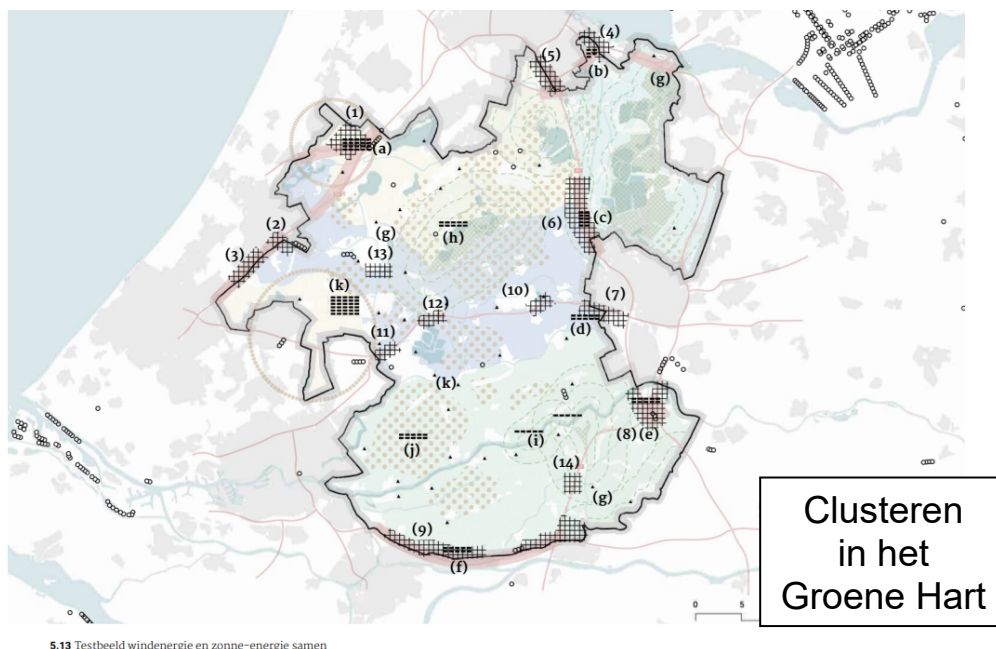
Advies over de gewenste samenhang en ruimtelijke
kwaliteit in de RES 1.0

Samenwerkende PARK's

Noël van Dooren	Provincie Zuid-Holland
Paul Roncken	Provincie Utrecht
Steven Slabbers	Provincie Noord-Holland

9 november 2020

Met 1 of 2 windturbines kun je geen cluster maken. Clusteren doe je niet op gemeentelijk niveau, maar bij voorbeeld op het niveau van het Groene Hart. De drie Provinciale Adviseurs Ruimtelijke Ordening brachten daarover hun Advies uit aan het Bestuurlijk Platform Groene Hart.

7. Nieuwe locaties

Dertig jaar geleden, in 1994, stond de N207 tussen Alphen aan den Rijn en Leimuiden in het toenmalige Streekplan Zuid-Holland Oost aangegeven als mogelijke locatie voor windturbines. Sindsdien is er sprake geweest van veelvuldige herhaling van zetten. Gedeputeerde Staten, regiobestuurders en Colleges van B&W wezen de N207 keer op keer opnieuw aan als mogelijke locatie. Al deze pogingen werden verworpen door de gekozen politici van Provinciale Staten en ook door de gemeenteraden van Jacobswoude en Kaag en Braassem. Steeds werd het belang van het groene landschap hoger gewaardeerd dan het belang van een heel klein beetje groene elektriciteit.

De opdracht van de Gemeenteraad aan B&W was het zoeken van nieuwe locaties. Er zijn geen nieuwe locaties gevonden, maar in de LES worden oude locaties opnieuw opgediend.

8. De toekomst van Nederland (2020, achtste druk 2024)

Rijksbouwmeester Floris Alkemade constateert in zijn boek dat de rijksoverheid stelselmatig taken naar lagere overheden heeft afgeschoven en met name kleinere gemeentes met een onmogelijke taak heeft opgezadeld. Hij citeert landschapsarchitect Adriaan Geuze, die stelt dat daardoor wordt op het laagste gemeentelijke niveau overal in Nederland het landschap wordt verramsjt. De LES doet alsof onze gemeente een eiland is in een grote oceaan van leegte en demonstreert daarmee het gelijk van Adriaan Geuze.

*De Gemeenteraad
van Kaag en Braassem
is ook verantwoordelijk voor*

**DE TOEKOMST
VAN DE DROOGMAKERIJEN
EN HET GROENE HART**

Besluit

Ik ben deze inspraak begonnen met het uitspreken van mijn waardering dat ik mocht meedoen. Van mijn inbreng vind ik helaas niets terug. Door mijn kennelijk ongewenste opmerkingen niet op te nemen wordt ook nog eens de indruk gewekt, dat ik het (als professionele stakeholder Landschap) met de LES eens zou zijn. Wat betreft de aanbevolen windturbinelocaties langs de N207 ben ik dat beslist niet.

De huidige zoektocht komt voort uit de onzinnige afspraak dat iedere gemeente afzonderlijk moet bijdragen aan de opwekking van duurzame energie. Dat leidt onvermijdelijk tot een versnipperde aanpak, waarbij onnodig veel schade wordt aangericht aan het landschap.

De voorkeur voor de N207 als locatie is gebaseerd op het gevoel van enkele honderden inwoners en de mening van Arcadis' landschapsarchitecten. De LES negeert de voortreffelijke landschappelijke ruimtelijke plannen van eminente landschapsdeskundigen. Wanneer ook die zouden zijn meegewogen was duidelijk geworden dat de N207 beslist geen aanvaardbare locatie is.

De LES schetst een eenzijdig en onjuist beeld en is daarom geen aanvaardbaar vertrekpunt biedt voor verantwoorde en transparante besluitvorming door de Gemeenteraad over de locatie N207.

Op grond van dit alles verzoek ik u met klem punt <2.3> uit het concepttraadsbesluit niet aan te nemen en in ieder geval niet aan de N207 de voorkeur te geven voor de plaatsing van windturbines.

In plaats daarvan kunt u gebruik te maken van de uitgestoken hand van de provincie, die (volgens een artikel in het AD van 24 mei jl.) vaart wil maken. *“We willen, liefst samen, plekken kiezen”* en *“We zetten gemeenten niet het mes op de keel”*. Dat biedt nieuwe gelegenheid met de regio in gesprek te gaan over een bovengemeentelijke invulling, bij voorkeur te baseren op het Advies van de Provinciale Adviseurs Ruimtelijke Kwaliteit.

Ik wens u veel wijsheid toe en dank u voor uw aandacht.

Jan Veraart
Woubrugge, 24 mei 2024